

[Landbrugsministeren.]

Landmænd, der har opnaaet Akkord. Vilde man have saadanne Oplysninger fremskaffet, havde det naturlige været, at man havde bedt om dem, medens man arbejdede med Sagen i Udvalget. Det er selvfølgelig ganske umuligt for mig, naar man ikke har rettet nogen som helst Forespørgsel til mig, i Dag at give saadanne Oplysninger for den Række Mennesker, det her drejer sig om.

Man har under denne Debat — en Debat, som nu snart hører til Dagens Kost — sagt, at det er en forkert Statusopgørelse, hvorefter der opnaas Akkord. Dertil vil jeg gerne sige, at det er jo ikke nødvendigt for Debitorerne at gaa ind paa disse Akkorder. Det er frivillige Akkorder, det maa man huske paa. Staten har stillet et Beløb til Raadighed til Opnaaelse af Akkord for Landmænd efter de og de Regler, men det er frivillige Akkorder. Hvis Kreditor mener, at det Til-sagn, der her gives ham, og den Vurdering, der foretages, for at der kan opnaas Akkord, ikke er tilstrækkelig tilfredsstillende for ham, saa kan han nægte at gaa med til Akkorden, og saa bliver der ingen Akkord.

Der er saa i de senere Aar gennemført den Bestemmelse, at hvis der ikke opnaas Akkord, kan visse Beløb, der ligger ud over disse Værdier, indefrysnes, og det kan man sige er en Tvangsbestemmelse. Men det ærede Medlem maa jo ogsaa vide, at i denne Bestemmelse om Indefrysning staar udtrykkeligt, at hvis man sælger Ejendommen, saa falder Begunstigelsen bort. Det vil altså sige, den kan ikke kapitaliseres, den kan ikke paa den Maade tages fra Kreditor og gives til en anden. Det er kun, fordi man skønner, at det er umuligt for en dygtig og flittig Landmand at betale Renter af hele sin Gæld, at man stiller ham i Udsigt, at han kan faa en Del af sin Gæld indefrosset, saa han kan blive ved Ejendommen.

Jeg maa give det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen Ret i, at det er en ganske uholdbar Stilling, de Konservatives Ordfører har indtaget i denne Sag. Man kan ikke sige, at den Statusopgørelse, der findes, er uretfærdig og urigtig, idet Ejendommen kan koste mere, og saa burde man foretage en anden Statusopgørelse, og saa samtidig sige: man ser jo, at efter at de Folk har opnaaet Akkord, kan de alligevel ikke klare sig! Hvis det sidste er rigtigt, saa viser det jo netop, at Statusopgørelsen ingenlunde har været for lav, tværtimod har den snarere været for høj. Saa maa man tage det positive Standpunkt at sige: Vi er gaaet imod en Akkordordning, vi stiller Forslag om, at der skal bruges ved Statusopgørel-

ser en Vurdering, som er paa Linie med Handelsværdien. Det har det ærede Medlem og hans Parti ikke stillet Ændringsforslag om, og jeg tror heller ikke, de gør det, for de vil nok filme med det Spørgsmaal, men tage et positivt Standpunkt og sige, at saadan vil de stille sig, og det vil de kræve, gør de ikke af Hensyn til deres Landbovælgere, det føler jeg mig overbevist om.

Det vil nemlig sige, at saa vil det være ganske umuligt for Landmændene i næsten alle Tilfælde, hvor Ejendommene ikke er fuldkommen forsømte, ude af Stil, at opnaa Akkord og Indefrysning. Jeg er endog tilbøjelig til at tro, at man heller ikke i Tilfælde, hvor Ejendommene er forsømte og ude af Stil, vil kunne klare sig, selv om man bruger Handelsværdien; for selv paa saadanne Ejendomme vil Handelsværdien ligge ud over det, der er nogen som helst Mulighed for at forrente, og det sagde det ærede Medlem jo ogsaa selv.

Jeg maa sige til det ærede Medlem, at det kan ikke nytte noget, at man bliver ved her med Talemaader. Man maa tage Konsekvenserne af sit Standpunkt. Enten maa man sige: Vi ønsker ingen Akkordordning, lad det hele gaa sin skæve Gang, lad dem ryge fra Ejendommene, som Kreditorerne vil have fjernet — og saa gaar det saaledes, at først og fremmest bliver de fjernet, der passer Ejendommen godt, og de andre kan maaske faa Lov til at hænge en Tid. Eller ogsaa maa man sige: Skal vi have Akkordordning, saa maa vi have en Statusopgørelse, der svarer til Handelsværdien. Det er jo det, man staar og taler om. Man maa tage det Standpunkt og saa stille et saadant Forslag. Men gennemfører man det Forslag, er dette her kun Humbug, for saa bliver der ingen Akkorder, det er ganske umuligt, for saa kan de paagældende ikke svare Renter af Restbeløbet.

Jeg kan ikke se rettere, end at saadan som man nu har faaet Akkordlovgivningen gennemført, er den fuldkommen forsvarlig over for alle Parter. Staten maa ofre en Del Midler af Hensyn til den Interesse, vi har i, at de dygtige Landmænd bliver ved deres Ejendomme. Den Interesse, vi har i, at de bliver ved at passe deres Ejendomme godt, berettiger os til at stille et Beløb til Raadighed til Opnaaelse af Akkord. Og Kreditorerne har den Interesse, at de i mange Tilfælde, hvor de mener, det er rigtigt at tage Opgøret med det samme, dog faar nogle Penge ind, i Stedet for at de ellers ingenting kunde faa. Hvis de ikke gør det, kan de faa deres Tilgodehavender indefrosset, saaledes at naar der er gaaet en vis Tid,